

מעמיקים שורשים – מצמיחים כנפיים

"...כשאהיה גדול אני רוצה להיות אדם עם שורשים וכנפיים"

(אמנון שמש, סופר ומשורר ישראלי, מחנך וחבר קיבוץ מעיין ברוך)

שמואל א' כ"ח – שאול בעיני דור...

שלב 1 - הקדמה [15 נק']

הנחיות: השיבו באופן קבוצתי על השאלות הבאות

1.

קראו את הטקסטים הבאים וענו על השאלות שאחריהם:

קראו חלק מכתבה-ראיון של טלי פרקש עם הרב ד"ר מיכאל אברהם ב-ynet ([מומלץ לקרוא את הכתבה במלואה](#)).

אני רובוט: יש לכם בחירה חופשית?

מה יקרה ביום שבו נוכל להוכיח משפטית, כי אדם שרצה, עשה זאת משום שהוא "תוכנת" לכך? איך נתמודד עם ההוכחה כי מכלול הגורמים והנסיבות שהפכו אדם לאורגניזם שהוא, הם שהובילו אותו אל פשע אכזר? יום זה, לטענת [הרב הד"ר מיכאל אברהם](#), אינו רחוק כפי שנדמה לנו. לדבריו, כבר היום בבתי המשפט בארצות הברית, משתמשים מומחים מטעם הסגורה בסריקות מוח, כדי לפטור פושעים מאחריות פלילית למעשיהם. "מתחת לאפינו מתרחשת מהפכה מדעית, בעלת השלכות מרחיקות לכת על חיינו", מצהיר אברהם בפתיחת ספרו החדש, הבוחן את שאלת הרצון והבחירה על רקע ממצאי חקר המוח המודרניים. בספר, שזכה לשם "מדעי החופש" (הוצאת "ידיעות ספרים"), תוהה אברהם איך תיראה החברה האנושית, ביום שבו הטענה הרווחת בחוגים מדעיים, לפיה האדם הוא רק מכונה ביולוגית משוכללת שאינה שונה מהותית מכבשה או מעץ, תהפוך לנחלת הכלל? האם [התיאוריה המטריאליסטית](#) תשנה את האופן שבו אנו תופסים את המושג 'בן אנוש'? האם נכון לשפוט ביתר חומרה אדם שפגע באדם אחר, על פני מי שפגע בצמחים או בנמלים? ובשורה התחתונה, האם האדם הוא יותר מסך תאיו ... לדברי אברהם, גם אם התיאוריה המטריאליסטית תזלוג מהאוניברסיטאות וממעבדות חקר המוח אל כלל הציבור, בטווח הקצר – צפוי להישמר הסדר החברתי ואין סיבה ממשית לדאגה. עם זאת, הוא מזהיר כי בטווח הרחוק, עלול הלך המחשבה הזה לגרום לאנושות לאבד משהו מאנושיותה. ... עלולות להיות לגישה הזו השלכות על האופן שבו אנחנו רואים חינוך, על הטענות המוסריות שלנו כלפי מי שפוגע באחרים. אם כולם יחשבו שפשע הוא בסך הכול 'תכנות', המרקם האנושי-חברתי שלנו יאבד דבר מה יקר ערך. מה שהכי מפריע לי הוא שאתאיסטים הומניסטיים לא רואים את הסכנה שבדבר ולא נכונים ללבן את הסוגיה הזאת לעומק". ... לדבריו, ייתכן כי הגישה הדתית הרווחת לפיה האדם אחראי על מעשיו, ועומדת בפניו בחירה חופשית לבחור כיצד לנהוג - היא שהובילה את האתאיסטים לעמוד בצד השני של המתרס. "התחושה היא שאם הגישה הדתית הקלאסית היא נגד דטרמיניזם, אז הם צריכים אוטומטית לעמוד מנגד ולהיות בעדו. לצד הסלט בין הומניזם לדטרמיניזם שנפוץ באתרים אתאיסטים, הם משלימים בשוויון נפש עם הרעיון שרואה באדם מכונה ביולוגית פשוטה כמו חתול או אבן. השאלה היא האם הבחירה לעמוד מנגד לגישה הדתית, לא גובה מחיר של אובדן ערכי ההומניזם". לדבריו, בעולם דטרמינסטי תהפוך הביקורת כלפי הזולת לשיח מכני קר. "בעולם דטרמינסטי אין דבר כזה תביעה מוסרית, הומניסטית או ערכית. אני מבקר אותך כי ככה אני בנוי, אתה מבוקר כי ככה אתה בנוי. כמו בעזרת פטיש ואזמל אני מפסל אותך אחרת, וככה אתה תעשה לבאים בעקבותי".

וכן קראו את הטקסט הבא ([הטקסט המלא כאן](#))

האדם מטבעו רוצה לדעת מה יקרה בעתיד בכלל ומה יקרה לו עצמו בעתיד בפרט. מדוע? כי ידיעת העתיד מוציאה את האדם מהספקות ומספקת לו מצב של וודאות. ובין אם העתיד של האדם יהיה טוב ובין אם העתיד של האדם יהיה רע, בכל מקרה האדם מעדיף לדעת מה יקרה בעתיד. כי אם העתיד יהיה טוב, הרי שעדיף מראש לדעת את זה בשביל השקט הנפשי. ואם העתיד יהיה רע, גם אז עדיף לדעת את זה, כדי להתכונן נפשית... ואולי אפילו לנסות לשנות... בכל מקרה, ידיעת העתיד מספקת לאדם תחושה של וודאות במקום של אי וודאות.

- א. לפי הטקסט הראשון – אילו סכנות מזהה המרואיין במצב בו אין בחירה חופשית? האם אתם מסכימים איתו ומדוע?
- ב. לפי הטקסט השני – מדוע האדם מבקש לדעת את מה שצופן לו העתיד? האם אתם מסכימים עם הטענה בטקסט זה ומדוע?
- ג. להבנתכם – מהו הקשר בין בחירה חופשית לבין ידיעת העתיד? הציעו הסבר מדוע מתקיים קשר ביניהם?

שלב 2 – הסיפור המקראי [25 נק']

לימוד הפשט

1.

קראו פרק כ"ח, מומלץ להיעזר באתר [929](#)

... ג ושמואל מת ויספדו-לו כל-ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר את-האבות ואת-הידענים מהארץ: ד ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבע: ה וירא שאול את-מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: ו וישאל שאול בה' ולא ענהו ה' גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: ז ויאמר שאול לעבדיו בקשו-לי אשת בעלת-אוב ואלכה אליה ואדרשה-בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת-אוב בעין דור: ח ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל-האשה לילה ויאמר (קסומי) [קסמי]-נא לי באוב והעלי לי את אשר-אמר אליך: ט ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר-עשה שאול אשר הכרית את-האבות ואת-הידעני מן-הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: י וישבע לה שאול בה' לאמר חי-ה' אם-יקרף עון בדבר הזה: יא ותאמר האשה את-מי אעלה-לך ויאמר את-שמואל העלי-לי: יב ותרא האשה את-שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר-האשה אל-שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: יג ויאמר לה המלך אל-תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שאול אלהים ראיתי עליה מן-הארץ: יד ויאמר לה מה-תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי-שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: טו ויאמר שמואל אל-שאול למה הרגותני להעלות אתי ויאמר שאול צר-לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא-ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראא לך להודיעני מה אעשה: טז ויאמר שמואל ולמה תשאלני וה' סר מעליך והי ערף: יז ויעש ה' לו כבאשר דבר בידי ויקרע ה' את-הממלכה מידך ויתנה לרעף לדוד: יח כבאשר לא-שמעת בקול ה' ולא-עשית חרון-אפו בעמלק על-בן הדבר הזה עשה-לך ה' היום הזה: יט ויתן ה' גם את-ישראל

עמך ביד-פִּלְשֵׁתִים וּמָחַר אֶתְּהָ וּבְנִיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן ה' בְּיַד-פִּלְשֵׁתִים: **כ** וַיִּמְהַר שָׂאוּל וַיִּפֹּל מֵלֵא-קוֹמְתוֹ אֲרֻצָּה וַיֵּרָא מְאֹד מִדְּבָרֵי שְׂמוּאֵל גַּם-בַּח-לֵא-הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה: **כא** וַתָּבֵא הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵה שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאָשִׁים נִפְשֵׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי: **כב** וְעַתָּה שָׁמַע-נָא גַם-אֶתְּהָ בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת-לֶחֶם וְאֶכּוֹל וַיְהִי בָּךְ בַּח כִּי תִלַּךְ בַּדֶּרֶךְ: **כג** וַיִּמְאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֶכֹּל וַיִּפְרָצוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקֶּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל-הַמָּטָה: **כד** וְלֹאִשָּׁה עָגַל-מִרְבֵּק בְּבֵית וַתִּמְהַר וַתִּזְבַּחַהּ וַתִּקַּח-קֶמַח וַתִּלְשׁ וַתִּפְהֹו מִצּוֹת: **כה** וַתִּגַּשׁ לִפְנֵי-שָׂאוּל וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא:

- א. תארו במילים שלכם ובתמציתיות את המתרחש בפרק.
- ב. מדוע שאול נזקק לשירותה של בעלת האוב וכיצד המידע המופיע בפס' 3 "צובע" את הפנייה של שאול לבעלת האוב ב"צבע" אירוני ואף נלעג?
- ג. בפסוקים מתואר סיאנס מאגי של העלאת רוחו של המת. התורה אינה שוללת את האפשרות שמאגיה באמת עובדת (כולל סיאנס של העלאת רוחות מתים), אך **אוסרת על קיום הפרקטיקה הזו באופן מוחלט**. לדעתכם – לזו זה היה "עובד", האם יש מקום לפרקטיקה מעין זו? האם הייתם משתמשים בה ומדוע?
- ד. איזו "בשורה" מבשר שמואל לשאול? לדעתכם – האם בידיעה כזו היה ראוי בכלל לצאת לקרב? האם במצב כזה הייתם רוצים לדעת את מה שצופן לכם העתיד? נמקו את תשובתכם!
- ה. שערו – באיזה מצב רגשי/נפשי יוצא שאול בראש צבאו למלחמה בפלישתים? נמקו את השערתכם!

שלב 3 – קומת הפרשנות [30 נק']

1.

התמודדות עם פרשנות מודרנית כתובה – עליכם להיכנס לאתר 929 [פרק כ"ח](#) ולהתייחס ל**ארבע** פרשנויות/הרחבות מתוך הפרשנויות/הרחבות של המחברים הבאים (שמות משפחה): שילה, חורין יפין, שגיב, חיון, הנדלזלץ, בן-נון, בן ארי, רון, קם. על ההתייחסות לכלול את **הצגת התוכן המרכזי והמתומצת** של הפרשנות/הרחבה וכן את **עמדתכם** ביחס לרעיון המרכזי של כל אחד מהטקסטים הנ"ל.

2.

התמודדות עם פרשנות מודרנית מוקלטת (שמיעה) - עליכם להיכנס לאתר 929 [פרק כ"ח](#) ולהתייחס ל**אחת** מהפרשנויות/הרחבות מתוך הפרשנויות/הרחבות של המחברים הבאים: בני לאו, דוד מנחם, רוני מגידוב. על ההתייחסות לכלול את **הצגת התוכן המרכזי והמתומצת** של הפרשנות/הרחבה וכן את **עמדתכם** ביחס לרעיון המרכזי של כל אחד מהטקסטים הנ"ל.

3.

התמודדות עם פרשנות מתווכת מודרנית – צפו במשדר "[חדשות התנ"ך: איך נפלו גיבורים](#)".

- א. כיצד פעלו עורכי המשדר על מנת להנגיש ולתווך את הסיפור המקראי לבני הנוער של ימינו?
 ב. לדעתכם – האם הם עשו "עבודה טובה"? כלומר האם הם הצליחו להפוך את הסיפור למעניין ורלוונטי עבור בני הנוער? מדוע?

4.

התמודדות עם פרשנות ספרותית מודרנית – קראו את שני השירים הבאים

<u>שאלו / עקיבא נוף</u>	<u>בעין דור / שאלו טשרניחובסקי</u>
<p>כָּל הַלַּיְלָה עָלוּ מְדוּרוֹת בְּהָרִים וְעִבְרָה הֲרִנָּה בְּעָרִים, בְּכַפְרִים, כִּי זָכִינוּ, וּמֶלֶךְ יֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל, אִם יִרְצֶה הַנְּבִיא - יְבָרְכֵנוּ הָאֵל.</p> <p><u>פזמון חוזר:</u> שְׂאֹל, הַנְּחָבָא לְכָלִים, הַחֹרֵשׁ בְּבִקְרָה, בְּלִי חֲמֻדָּה הוּא לְמֶלֶךְ הַכְּתֵר, שְׂאֹל. לֹא בִיקֵשׁ הַמְּלָכּוֹת, לֹא חֲפֹץ בִּיקְרָה, עַל כְּרָחוּ לוֹ הַכְּתֵר נִקְשֶׁר, שְׂאֹל, שְׂאֹל.</p> <p>בְּכַפְרֵי בְּנֵי־מִין הַחַיִּים לֹלֵא חוֹב נַעֲמּוּ לְשְׂאֹל, הַבְּחֹר וְהַטּוֹב, אֶךְ בְּקִרְוֵא הַנְּבִיא אֶת שְׂאֹל לְשִׁלְיָחוֹת – הוּא קִיבֵל אֶת עֵלָה שֶׁל חוֹבַת הַמְּלָכּוֹת</p> <p>אֶת עֵמוּ לֹא עֲשָׂק, מֶלֶךְ רַךְ וְלוֹחֵם, בְּשִׁרְרָה לֹא דָבַק, אֶת אוֹיְבָהוּ רִיחֵם, לְצַבֵּא הוּא מוֹפֵת וְרֵאשׁוֹן לְמֵלֵא כָּל חוֹבָה, כְּאַחֲרוֹן חִילֵי הַשְּׂדֵה.</p> <p>קָרַע, שְׂאֹל, אֶת צַעֲיֵף הַקְּדוֹשׁ הָאוֹהֵב מִנְּבִיא מְקַנָּא, מְדוּד הַכּוֹזֵב, כִּי אִם הֵם הַקְּדוֹשִׁים וְאַתָּה הַחוֹטֵא – חֵי הָאֵל לֹא אֲדַע -- בְּטִירוּף מִי הַמַּכָּה.</p> <p>וְעַם בּוֹא יוֹם אַחֲרוֹן וְהוּא שֵׁב מֵעֵין-דוֹר, כְּכֶר חֲתוּם גּוֹרְלוֹ, לֹא נִסּוּג לְאַחֹר, מִן הַקְּרֵב לֹא עָרַק, חוֹבוֹתָיו עוֹד הַשְּׁלִים, מֶלֶךְ טוֹב וַיִּפֶּה, גַּם אוֹהֵב גַּם נְעִים.</p> <p>שְׂאֹל, הַנְּחָבָא לְכָלִים, הַחֹרֵשׁ בְּבִקְרָה...</p>	<p>בַּחֲשַׁכַּת הַלַּיִל בְּלִי קֶשֶׁת וְשֶׁלַח עַל סוֹס קָל עֵין דוֹרָה בֵּא שְׂאֹל הַמֶּלֶךְ. וּבֶאֱחָד הַבְּתִים אוֹר כֶּהָה הוֹפִיעַ: "פֶּה תַגּוֹר" הֵנַעַר לוֹ חֲרַשׁ הַבִּיעַ. "אֵת בַּעֲלַת הָאוֹב? כֵּן, אֲדוֹנֵי הַנְּנִי" "נֵא קִסְמֵי בֵּאוּב, צַל הָרֵאָה הָרֵאִינִי!" עֲלֻטָּה... אֵשׁ זְוֹעוֹת... בְּפִינָה קִלְחַת. וְשִׁמוֹת כָּל הַשְּׂדִים וּבְלִיל רוֹתַחַת... וְכִנְחַשׁ יִתְפַּתֵּל בֵּין עֲשָׂבֵי הַבֶּשֶׂן יִזְחֲלוּ, יִתְאַבְּכוּ כָּל תִּימְרוֹת הָעֵשֶׂן. וּבִמְעַגֵּל הַקִּסְמִים, בְּגוֹפְרִית מִשׁוּחַ, שֵׁם יַעֲמוֹד הַמֶּלֶךְ, לֹא לְבוּ יִנוּחַ. וַיִּצוֹרֵי עֲרַפֵּל וְצִלְמִים נִשְׁעָרִים... אֲגִלִּי הַזִּיעָה עַל לַחִיו נִגְרִים. אֶפֶר רוּחוֹ בּוֹ רַפְתָּה, גַּם נִפְשׁוֹ דוֹאֲבַת. מֵה יִמַּסּ בּוֹ לְבוּ וַיִּנְבֵּא הַמּוֹוֹת! חַיִּיו בְּמַחְזָה יַעֲבֵרוּ, יֵאֲתִיו... הִנֵּחַ לִי, הִנֵּחַ לִי! שִׁפְתָיו יַבְעִיו. עֲלֻטָּה... אֵשׁ זְוֹעוֹת... דְּמַמַּת הַשַּׁחַת... מִעַגֵּל הַקִּסְמִים וְעֵשֶׂן הַקִּלְחַת... וַיִּזְכֹּר הַמֶּלֶךְ אֶת גִּבְעַת וְעִלְמוֹיָו, אֲבִיב חֲלָדוֹ, טֶרֶם יִקְדְּרוּ עוֹד שְׁמִיו. וְתוֹמוֹת מִרְהִיבוֹת עֵינָיו תַּחְזִינָה: כִּר נִרְחַב יוֹפִיעַ, וּפְרוֹת תִּרְעִינָה. וְתַכְלַת רוּם שַׁחֵק, גַּם רִיחוֹת עֲדָנִים. אֵל תַּחַת צַל אֵלֶה, חֶסֶן כְּאֵלוֹנִים. שֵׁם שְׁלוֹ יִנוּחַ הַרוּעָה הָעֵלֶם, וְלִנְגָדוֹ יִרְקְדוּ הַבְּקָרִים בְּתֵלֶם. אֶךְ שְׁלוּוָה וְנַעַם, אֶךְ יַפְעָה וְהִדְר... מֵה נַעֲמּוּ צִלְצִלֵי פַעֲמוֹן הָעֵדֶר! אֲנִכִּי, מֵאֲשֶׁר, גַּם בְּרִיא, גַּם רַעֲנָן. מִי יִתֵּן אוֹכְלָה וְכֹאֵז אֵהִי שֶׁאֲנִי! וְעִצְבַּת נוֹרָאָה סִגוֹר לְבוּ לַחְצָה, וְכִמוּ שִׁפְעַת דְּמַעָה אֵל גְּרוֹנוֹ פְּרַצָּה. וּפְתֹאֹם וַיִּרְעַם קוֹל גְּדוֹל וְחִזְקָה, וַאֲשׁוֹן הָעֲלֻטָּה הָאִיר הַבְּזָק. אֲנִכִּי הָרֵאָה לְמֶלֶךְ מִשַּׁחֵךְ,</p>

	<p>מאחרי הבקר היכל הושיבך; ממחלות רקבון על מה הרגזתני ולארצות החיים מה העליתני? מדוע מאחר הצאן לקחתני ולנגיד על עמך כיום זה שמתני? כליתי כל כחי בסערות מלחמה. ואשרי בבית כבר לשממה. עם פלשת סבוני, בעותי צלמות הרוח הרעה תדכאני עד מות. איש האלוהים! מה אל יענני? כי סר מעלי, מה אעשה? ענני! מדוע, הה. מלך על עמך משחתני, מדוע מאחרי הצאן לקחתני? על מריך, גאון ליבך, אלוהים יזעמך! מחר את עמי, גם אתה, גם עמך! באשמרת הבקר בלי קשת ושלח על סוס קל המחנה שב שאול המלך. ופניו חורו, אך בלבו אין מורא, ובעיניו מתנוצצות היאוש הנורא.</p>
--	--

- א. במה טשרניחובסקי נאמן לטקסט המקראי ובמה הוא יוצר פרשנות משלו?
- ב. איך הבלדה של טשרניחובסקי ז"ל מתארת את החוויה של שאול המלך בביקור אצל בעלת האוב בעין דור? האם אתם מזדהים עם התיאור הזה? נמקו את תשובתכם!
- ג. אילו תחושות כלפי שאול המלך מתעוררות אצלכם לאחר קריאת הבלדה של טשרניחובסקי? איך תוכלו להסביר הופעתן דווקא של תחושות אלו?
- ד. באיזה אופן מתאר עקיבא נוף את דמותו של שאול בכלל ואת השעות האחרונות לחייו בפרט? מדוע, להבנתכם, בחר נוף להציג כך את דמותו של שאול? האם אתם מזדהים עם התיאור הזה?

שלב 4 – קומת היצירה [10 נק']

שימו לב – חלק זה הינו אישי ועליכם לצרף את התוצרים של חברי הקבוצה כנספח. בחרו באחת האפשרויות:

- כתיבת מאמר פובליציסטי (מאמר דעה) בו אתם דנים בסיפור קרב דוד וגלית.
- כתיבת שיר / ווקן ספוקן המתייחס לנושא
- אפשרות לתלמיד מגמת אומנות – ציור רלוונטי לנושא – מלווה בהסבר כתוב.
- אפשרות לתלמידי מגמת צילום - צילום רלוונטי לנושא – מלווה בהסבר כתוב.
- אפשרות לתלמידי מגמת קולנוע – צילום סרטון עד 5 דקות הממחז את האירוע
- כתיבת דיווח חדשותי קרב דוד וגלית.
- אפשרות לתלמידי מגמת ספרות ותיאטרון – כתיבת מחזה על הסיפור

שלב 5 – מורשה להנחיל [10 נק']

חלק זה הינו **קבוצתי**.

1. עליכם להכין **פרזנטציה** אותה תצטרכו להעביר לכיתה. הפרזנטציה צריכה לכלול את עיקרי התוכן בהם עסקת במהלך לימוד הפרק. בפרזנטציה ניתן להשתמש במטודות שונות (הרצאה, מצגת, סרטון מקורי, משחק, הצגה ועוד) והיא לא צריכה לעלות על 20 דקות. את הפרזנטציה תצטרכו להעביר לכיתה.
2. עליכם להכין **דף** (עמוד אחד) ובו תרכזו את **עיקרי התוכן** – תמצית הסיפור והיבטים רעיוניים וערכיים העולים ממנו. הדף שתכינו ישמש את חבריכם לכיתה לצורך הכנה לבחינה המסכמת של הנושא.

שלב 6 – סיכום ורפלקציה [10 נק']

חלק זה הינו **אישי**.

- כתבו - מה **התחדש** לכם במהלך לימוד הפרק (כולל כל הקומות בהם עסקתם)?
- כתבו - מה היה **משמעותי** במיוחד עבורכם במהלך העבודה על הפרק? מדוע זה היה משמעותי? מה היה פחות משמעותי ומדוע?
- כתבו שאלות פתוחות לדיון העולות בעיניכם מהפרק ו/או מהמטלה. כל חבר בקבוצה מתבקש ליצור שאלה אחת.

בהצלחה ובהנאה!!! למידה מאתגרת ומשמעותית!!!